

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 8. Magna huius mulieris fides, quæ Christum implorat: est enim aduersitas, vt mucro Hieremia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

& ad propria reuerſim, iam ciuitatis veſtræ ſanas ſunt aquæ & obdulcæ. Cur o vates ſal non miſiſti in amaras aquas ciuitatis? quia præſciebat Propheta aquarum amaritudinem ex fonte amaritudinis ſcaturire: fonte autem obdulca o cæteri quoque riuu lenirentur. O quoties æterni filios, ex ſe pios ac innocentes amaris torqueri cruciatibus; morbis acrioribus ad mortem irgeri? Forſumne deſideras valetudinem? inſiſto ſal in fonte aquarum, fontem unde morbi ſcaturiunt; hoc age, vt parentum amara vita corrigatur: honeſtius mores ſuos com ponant, cordis rancores mitigen; nec dubium præſtinam facile ſalutem filii conſequentur. Hoc apprimo nouera: mulier Chananaea, ueretur enim ne ſua peccata, filiam a dæmone vexatam deinceant. Hoc quoque placet conſiderare, quam pia mater hæc; qua filiam ſuam a dæmone toto poſtulæ cordis affectu liberari.

Parentes etenim plurimos uideas, quibus ne dum dolor eſt filias a dæmone poſſideri, ſed in ſuper & tanto ſibi miſis gratulantur. Narrat D. Lucas. Philippoſ in Macedonia ingreſſi ſunt D. Paulus & Syllas Euangelium prædicaturi; & ecce occurrit illis puella a dæmone poſſeſſa: *Deſcendens autem Paulus, & conuerſus, ſpiritus dixit: Præcipio tibi in nomine Jeſu Chriſti exire ab ea, Et exiit eadem hora.* Mirum, continuo in Apoſtolum commouentur puella domini qui eam vt patres diligebant, & uirum que iam Paulum, quam Syllam reos erant, & in vincula coniciunt. Eri ne id potuiſſet nihil te hoc moueat, ſait Euan gelista illi quæ ppe, qui eam domi curabant, quæſtum tibi ex puella a dæmone poſſeſſa conquirebant; multi enim conſuebant, vt eam uiderent, & de ſecretis negotiis, aut aliis rebus interrogarent ueritatem; Tonus artonitus D. Chryſoſtomi extollit D. Chryſ. *O paganorum induſtiam, ut augetur pecuniam puellam a dæmone vexari uolunt.* O ſanctiſſime Doctore, quid hanc adeo ſtupes in paganis crudelitatem, hanc potius in Catholicis quam plurimis ſtupcas inhumanitatem. Heu quam multos dolemus parentes Chriſtianos, quorum ſunt filie a dæmone poſſeſſæ: quot matres ingemifcimus, quæ totis neruis hinc inambunt, vt diabolus filiarum corda poſſideat, quæ ex illis ſibi victum acquirunt: Nolunt dæmonium a filia deſcendere, quinimo vt hoſtem habent ac perſequentur, qui eas conatur a malo dæmone liberare. Alios legimus, eum Dominus dæmonum legione ex homine in porcorum gregem demandatæ, iſtare ſupplices, ut ab eorum ſuibus ſellius diſcedat

non enim aiunt, talibus egemus, qui dæmoneſ hominum corporibus expellant, cum porcorum immundorum animalium damno, quos dæmoneſ occupant. Pia mater Chananaea, qua filiam a dæmone vexari non ſuſtinet, uſpote hoc ſupremum domus ſuæ exiſtimans detrimontum, & maternorum uifcerum ſæuorem morte e uciatum.

S. S. Magna huius mulieris fides, que Chriſtam implorat: eſt enim aduerſitas, ut mirro Hieremiæ.

Domine fili David. Admirare in his uerbis fidem mulieris huius præclariffimam, quibus perfectam ac integram de Chriſto prædit confessionem: hanc nimirum quod cum Chriſtus una ſit perſona, eſſet tamen ſimul, & diuina ac humana. *Hæc eſt fides Catholica, ut credamus Io. 1. 14. a & conſiteamur, quia Dominus noſter Jeſus Chriſtus, Deus & homo eſt.* Deuarent ab hæc fide hæretici, qui hanc unionem permittere nolunt; Quidam credebant Chriſtum eſſe ſolum Deum nec uerum hominem, ut Manichei; alii ſomniarunt, eum eſſe ſolum hominem, non uerum Deum ut Ariani; O perduelles, qui unionem hæc nexumque diſſoluitis Anti-Chriſti: *Omniſ ſpiritus, qui ſolus Jeſum (audite D. Ioannem) Ex Deo non eſt & hic eſt Anti-Chriſtus.* Vnum alteri connectite, duos illos tomos in vnum compingite librum; librum illum grandem, ſicut Deus Iſaiæ præcepit: *Conſtemini: Quia Dominus noſter Jeſus Chriſtus Deus eſt uerus, uerus eſt & homo.* Hunc fidei articulum mulier hæc conſtituit, dum enim Chriſtum inelamat: *Domine* abſolute, ſine reſtrictione, ſine additione, conſtituit Deum cui proprium eſt eſſe cæli & ter a Dominum ſine termino, illimitatum; Dominum creaturæ ſpiritualis ac corporalis, mortis & uitæ, eorum omniom quæ ſunt, imo & eorum quæ non ſunt, vt prædiximus in confessione Centurionis; & hoc eus eſt ſigillum, quo cunctis ſubſcribit: *Ego, Dominus.* Dum uero Chriſtum dicit filium David, diſtincte Chriſti fateitur humanitatem, ſecundum enim hæc ex familia David deſcendebat. Sublimis fidei conſeſſio, qua dixerim altiorem non fecit ac euidentiore D. Paulus, etiam poſt frequentatas gloriæ claſſes, & raptum ſuum uſque in tertium cælum, *Qui factus eſt ei ex ſemine David ſecundum carnem, qui prædeſtinatus eſt filius Dei ex ueritate.* Multis prærogatiuis præceſſit mulieris huius ueridica conſeſſio, Doctorem Ieruſalem fidem, qui ſe mundi iactabat luminaria; & Eccleſiæ magiſtros, qui

23

In Symbolo ac humana. Hæc eſt fides Catholica, ut credamus Io. 1. 14. a & conſiteamur, quia Dominus noſter Jeſus Chriſtus, Deus & homo eſt.

Ex Deo non eſt & hic eſt Anti-Chriſtus. Vnum alteri connectite, duos illos tomos in vnum compingite librum; librum illum grandem, ſicut Deus Iſaiæ præcepit: Conſtemini: Quia Dominus noſter Jeſus Chriſtus Deus eſt uerus, uerus eſt & homo.

Mulier Chriſti fateitur diuinitatem.

Ro. 1. 4.

Sec. 237.
do temp.

Mat. c. 22
23.

24

hanc naturam in Christo vnionem nunquam crediderant, vt ponderat ad rem D. Augustinus illos quondam Christus interrogat, Respondete mihi. Cathedralium magister, popululutus Doctores, Christus cuius filius est? dicunt ei omnes, David Repliat Christus: *Quomodo ergo David in spiritu vocat eum, Dominum, dicens, Dixit Dominus Domino meo: sede a dextris meis.* Pater enim, qui formulas nouit loquendi, nunquam filium suum vocat; Domine mi quo audito Pharisæi ita hoc laqueo irretiebantur, vt muti, & pudore confusi discesserint. O mulier Chananaea, quam tua sublimior de Christo cognitio, quam subtiliter hoc dissoluit dubium: Dominus (ait) Davidis & filius Davidis. *David filius David.* Ex qua parte Deus es, Davidis es Dominus, & omnium creaturarum; qua vero parte homo es, filius es David.

24

Aduerte autem, quod veram Christi consuetudinem humanitatem, non Christum vocat hominem, sed filium David, quasi dicat: proficiat, quod felix faustumque sit ei, qui suis assimilatur parentibus. Memineris Domine parentum tuorum, sicut & ego meorum, patris tui David fauora recordare. *Erat hic misericors, pius, clemens, inopia pressis accurrebat, eorum erat Princeps, hoc ei quotidianum exercitium. oves dentibus ac vnguibus eripere leonum, cytharæ suæ pulsu compescere dæmonem Regem Saulem cruciantem; En tibi viam aperio, qua te ralis patris probes filium; a te misericordiae viscera reposco, qui filius es parentis clementissimi. Gratiam tuam imploro, qui filius eius es, qui gratiæ suæ fauore miseris subueniebat. Agnuculam oculis tuis obiciō, leonis dentibus prælocatam, qui carnem d' laniat, qui ossa confringit, qui sensus perturbat, nec est, qui miseretur. *Filia mea male a dæmone vexatur.**

Porro, mulier o Chananaea, si sit diabolus qui filiam tuam excruciat, cur ab eo non postulas, vt eam desinat cruciare? familiare quippe erat Chananaeis diabolis sacrificare, vt eorum iram placarent, & insidete. ent, ne rebus eorum vllum inferrent nocumentum. O mulier admirabilis! Credit nullas dæmoni esse vires, ad filiae laniendam, nisi quas illi Deus permisisset: licet enim diaboli voluntas peruersa sit, & ad omne malum prona, vt pote diaboli voluntas, potestas tamen quam habet, iusta est, quia eam a Deo habet, & ne minimum quidem amplius potest, quam illi Deus concessit, vt Dominica 3. dicemus; ac proinde nulla est ratio ad diabolum

recurrendi, cuius voluntas in malum nostrum est obdurata, sed ad Deum, qui ei dat licentiam vel etiam precipit, vt exagitet eum, quem exagitat. Cædit magister puerum virgis, virgaspuer non rogat, vt cessent eum verberare, sed conuersus ad præceptorem infusus lacrimis supplex expostulat, spondens emendationem, desistat ipse a verberando. Hæc erat gentium cæcitas, vt dum illis res aliqua incommoda afficeret, cui resistendo vires non suppetebant, eam vt Deum adorarent, se ad eam conuerterent, supplicantes, vt eis clemens propitiaretur, Ita vt Deos coluerunt famem, febres, mortem; quinimo quidam mures glites vt Deos habuerunt, quia talibus non poterant præualere. O mente capiti, quid aurumatis febrem ex se vobis nocere? paupertatem, & rerum inopiam eam esse, quæ vos affligit? calamitatem, eam esse quæ vos excruciat? flagellum est manus Dei. Quando eo plecteris, ad eum conuertere, nec excandescat furor tuus in febrem, in medicos, in medicinas, in paupertatem, ac diuersas ac plures technas ac fraudes fornicatoris; de his enim conqueritur Deus, quod, dum populum exdit, ad eum se non conuertat, *Populus non est reuersus ad peccatum suum.* Immittebat illis hostes, & ad eos tantummodo reuertebantur, non vero ad eum qui illos excitabat, sicut Hagellum, quo illos puniebat, & hoc omne erat eorum studium, hæc diligentia, hostes profligare, quasi sua malitia concitati illos bello lacesserent, vel suis tantum viribus sibi conuenient, oculosque ad Deum non reflectebant cum esset ille, qui eos excitabat in suorum scelorum iustifimam supplicium. Indignabatur Dominus Palestinis, Tyris, Sidonibus, Aſcalonitis, Gazaitis: vt vero designaret, quo eis flagello staturat poenam irrogare flammicium ostendit in visioe Prophetæ Hieremiæ mucronem, qui terribilem adeo edebat virorum stragem, vt ipse Propheta animo consterneret ut; & ad mucronem conuersus, eum cepit deprecari, vt cedere desistat, ardorem tuum, itaque moderetur: *O mucro Domini, usquequo non quiesces? Ingrede in vaginam, & refrigerare & sile.* Vocem audis sibi respondentem. Quid mucronem deprecaris? Ad eum te conuertis, vt furorem suum longe lateque de hacchantem remoretur? hoc noveris, o vir Dei, mucronem nec venire, nec stragem edere, nec euaginari proprio motu; Deus est, qui eum de vagina educit, qui potentissima sua manu eo in vindictam trahit populorum: & dum ille mucronem cædentem non retrahit in vaginam,

vaginam, inanes sunt omnes tuæ curæ, studia
vana: non enim desillet ulteriori strage inter
homines latrocinarî. *Quomodo quiescet, cum
Dominus præceperit ei adversus Ascalonem, & ad-
versus maritimas eius regiones ibique condixerit illi*
Te ad Dominum conuerte, illum roga, ut mu-
ronis vires eneruentur, in clama: *Miserere mei
Domine.* An te febris ardentissima velur fornax
incenta fatigat? num te lis intulsa molestat, qua
te vicius impetit innocenter? num te super-
ueniens bonorum dannum excruciat? An te
premit contra te dictum testimonium, aut cala-
mitas in te inopinato insurgit, nihil tale suspi-
cantes? Attende, crede, hæc esse Dei mueronem,
quo tibi comminatur, quo te ferat, non eo
tua tendat sollicitudo, non labor, illa detorque,
vocate medicos, quætere medicamina, contum-
pere iudicem munitibus, advocatos consulere,
meditari paupertati tuæ remedia, vires tibi con-
quire quibus te tuis opponas inimicis, & iniu-
rias viciscaris. Ad Deum sic conuersio tua,
ille quippe est, qui educit mucronem, qui te fa-
tigat, qui te molestat. Ita David Saulis perse-
cutione aliorumque hostium fraudibus huc il-
luceque profugus agitarus, ad Deum recurrit:
*Dominus eripe animam meam ab impio, frameam
tuam ab inimicis manus tus Legit D. Hic Salua
animam meam ab impio, qui est gladius tuus, Mu-
cro tuus, Domine, inimicus meus est qui me mo-
lestat, illa calamitas quæ me lanemat, quo pec-
nam infligit. Ita postmodum Deus ipse face-
batur, loquens de Nabuchodonosor, quem vir-
gam vocat, qua ferit, qua punit peccatores.*
*Assur virga furoris mei, & baculus ipsi est, in manu
eorum indignatio mea. Ad te Domine recuro,
te medum quaesitura. In tua confido miseri-
cordia desolata, Miserere mei Domine.*
Utissimam nobis narrat Spiritus S. historiam.
Erat Rex Achaz perfidus, sacrilegus, Deo pe-
niturus, cultor demoniorum extrinsecus, Et ipse cum
talis esset, offensionis lapis fuit vniuerso popu-
lo, quare Deus provocatus statuit eum pro de-
meritis castigare seuerius in eum pronocans su-
perbum Assyriorum Regem Theglats pharnasar
exercitu copiosissimo ferocientem. Narrat hoc S.
Textus quibusdam verbis, quæ ex ore Spiritus
S. proveniunt, optime conuenit. *Humilitat
Dominus Iudam propter Achaz Regem Iuda, eo
quod nudus sit eum anxio. Eadem hac phrasi lo-
quitur, qua olim, dum Aaron ad populi mur-
mur, vitulum aureum illum constituit, quem om-
nes vt Deos suos adorarunt, dum enim Moyses
de montis fastigio descendit, viditque populi*

stultitiam, ait S. Textus: *Videns Moyses populum,
quod esset nudatus (spoliauerat enim eum Aaron
propter ignominiam sordis, & inter hostes nudum
constituerat.) Vestierat, atque armauerat Domi-
nus populum gratia sua, multo fortius ac secu-
us quam si omnes armis æreis, expolitique mu-
nirentur, ac proinde, nullus eum hostis ad ere-
potuisset. Illo vero crimine, quo Deum irrita-
runt, eis Deus suum abstraxit auxilium, prima-
uit gratia, ac proinde quasi nudi, nullo prote-
cto, e inter facillimos exponebantur inimicos:
ita vt vndeque hostilis eos gladius inuadere
potuisset. Hoc in Republica peccatum opera-
tur, hic est criminum effectus, dano illam de-
nudat auxilio, unda nullo negotio, nemine
obstante, eam hostis inuadit, depopulatur, &
pro voto sibi subiicit ciuitates etiam maniffi-
mas. Ita Rex ille egit idololatra, dans occasio-
nem populo, vt relicto Deo suo, diis alienis ad-
hereret, ob quam eorum culpa, illos Deus di-
uino suo fauore nudos dereliquit ac inermes, ita
vt adueniens Theglats pharnasar, vt a Deo mis-
sus, impetum facere potue in Regnum Iuda,
qua parte voluisset, quod & fecit. *Adiucit con-
eum Theglats pharnasar Regem Assyriorum, qui
affixit eum. Impius autem Achaz & curcus
populus Iuda his vdueritatibus miseri, & in-
ducti in laqueum, peiora fecerunt, & veteribus
noua peccata addiderunt. Insuper tempore an-
gustia sine auxilio peccatum in Dominum. Et qua-
fuerit, quæso, hæc peccata: Non est reuersus ad
Dominum misericordiam eius rogaturus, sed i-
dola coluit, & demonibus Syriæ hostias immo-
liuit, obtulit sacrificia, vt eos sibi diuinciret,
ramque eorum deliniret. *Dij regum Syriæ auxi-
liantur eis, quos ego placabo hostis, & aderunt mi-
hi, enim e contrario ipsi fuerint ruina. & vniuerso
Israel: O stulte, demonum opem imploras: eo-
rum quæris auxilium? Attendis Regis Assyrio-
rum exercitus, mucronem Dei, quo ipse te ferit
punit, tuis eradit inimicis: stulte, in Deum ocu-
los conice ipse quippe est, qui in tuorum cri-
minum penam, quibus eum inhonorasti, te ad-
has compulit angustias, illi tu dicito: *Miserere
mei Domine. O David virum iuxta cor Dei, qui
durissima ab hostibus perpeffus, non ad eos lo-
conuertit, sed ad Dominum. Ad Dominum eum
tribularet clamans, & exaudiuit me. Illam roga-
uit, illi vota sua reddidit, illi hostias immola-
uit, vt sibi succurreret, inimicis foret inimicus,
illos armis, suoque præsidio denudaret.****